

Покаянія отверзи ми двері

Ля мінор

Лаврське

Ходою

Сла-ва От-цю, і Си-ну, і Свя-то-му Ду - ху. По-ка - я - ні -

я от-вер-зи ми две-рі, Жиз-но-дав-че, ут-рен-ню-ет бо

дух мой ко хра-му свя-то-му Тво-є-му, храм но сяй ті-лес-ний

весь ос-квер-нен, но, я-ко щедр, о-чис-ти бла-го-ут роб-но-

ю Тво-є-ю ми-лос-ті-ю. І ни-ні, і при-сно, і во ві-ки ві-ков. А-мінъ.

31

На спа-се-ні-я сте-зі на-ста-ви м'я, Бо-го-ро-ди-це, студ-ни-ми

35

бо о-ка-лях ду-шу гріх-ми і в лі-нос-ті все жи-ті-є мо-

39

є іж-дих, но Тво-ї-ми мо-лит-ва-ми із-ба-ви м'я от вся-кі-я не-чис-то-

43

ти. По-ми-луй м'я, Бо-же, по ве-ли-кій ми-лос-ті Тво-єй і по

47

мно-жест-ву щед-рот Тво-їх о-чис-ти без-за-ко-ні-є мо-є.

52

Мно-жес-тва со-ді-ян-них мно-ю лю-тих по-миш-ля-я, о-ка-

55

ян-ний, тре-пе-щу стра-шна-го дне суд-на-го, но на-ді-я-ся на ми-

59

лось бла-го-ут-ро-бі-я Тво-є-го, я-ко Да-вид, во-пі-ю Ти: по-ми-луй м'я,

62

Бо-же, по ве-ли-кій Тво-ій ми-лос-ті.